

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: E., š.p., P.X., P., Česká republika, IČO: X., proti žalovanému: V.Š. (B.), Ch.X., o zaplatenie 4.144,- Kč s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. novembra 2007 č.k. 7 Cb 10618/1994-110, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7 Cb 10618/1994-110 zo dňa 28. novembra 2007 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 415,- Kč, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.414,- Kč za výkon štátneho skúšobníctva na základe prihlášky žalovaného a prijatých podmienok žalobcu podľa faktúry č. 00402 z 15. augusta 1991.

Žalovaný v podanom odpore namietal uplatnený nárok a poukázal na skutočnosť, že už 12. júla 1991 žiadal žalobcu o vykonanie fakturácie firme D. V písomnom vyjadrení k žalobe tvrdil, že 24. apríla 1991, odviezol jeden kus hracieho automatu žalobcovi, ktorý bol preskúšaný a odvezený späť, preto je ochotný zaplatiť, len za preskúšanie tohto jedného hracieho automatu.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom žalovaného a zistil, že žalovaný písomnou objednávkou zo dňa 24. apríla 1991, doručenou žalobcovi v ten istý deň, si objednal u žalobcu posúdenie hracích prístrojov pre potreby vydania osvedčenia prevádzkyschopnosti typ SE-M21U19, rok výroby 1991, výrobné číslo 39111-39121. Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil skutočnosť, že objednávku podpísal a v čase, keď objednávku priamo u žalobcu podpísal, doviezol na preskúšanie len jeden hrací prístroj. Preskúšanie hracieho prístroja trvalo asi jeden a pol hodiny a následne prístroj žalovaný i odviezol. Posúdenie ďalších prístrojov (deviatich) fyzicky nebolo uskutočnené a patrili firme D., majiteľom ktorej bol Ing. Dž., ktorý bol na skúšobnom protokole č. 122027/00 podpísaný. Žalobca vystavil faktúru dňa 15. augusta 1991, ktorou vyfakturoval žalovanému zmluvnú cenu 4.144,- Kč, ktorú žalovaný nezaplatil a oznámil žalobcovi, že majiteľom hracích prístrojov je firma D., na ktorú mal žalobca faktúru previesť.

Žalovaný vo výpovedi uviedol, že hracie automaty nikdy žalobcovi fyzicky neodviezol, žiadne doklady pri vykonaní skúšok neprevzal, ani mu neboli dodatočne zaslané a uviedol, že súhlasí len so zaplatením ceny za vykonanie posúdenia za jeden hrací prístroj, ktorý doviezol žalobcovi dňa 24. apríla 1991 a to sumu 415,- Kč.

Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že nárok uplatnený žalobcom vyplýva z právneho vzťahu, ktorý vznikol do 31.12.1991, preto súd nárok posudzoval podľa ustanovenia § 356 ods. 1,2 Hospodárskeho zákonníka (§ 763 ods.1 Obch.Z.). Podľa uvedeného ustanovenia, organizácia, ktorá sa zaviazala druhej organizácii vykonať opravu jej strojov, zariadení alebo iných výrobkov, prípadne, ktorá sa zaviazala vykonať iné práce, alebo výkony, zodpovedá za to, že dohodnuté práce, alebo výkony, urobí v lehote a určeným spôsobom, prípadne spôsobom dohodnutým. Závazok dodávateľa sa splní odovzdaním prác odberateľovi pri výkonoch, ich urobením. Pri prácach, ktoré dodávateľ vykonáva na veciach odberateľa vo svojej prevádzkarni, záväzok dodávateľa sa splní odovzdaním vecí, na ktorých

sa práce vykonali odberateľovi, prípadne ich odovzdaním verejnému dopravcovi alebo pošte. Pokiaľ je to vzhľadom na povahu záväzku obvyklé, netreba na uzavretie zmlúv uvedených v tejto hlave písomnú formu. Podľa § 376 Hosp.Z. právo fakturovať vzniká dňom splnenia – čiastočného splnenia – dodávky.

Z vykonaného dokazovania vyplynula nesporná skutočnosť, že žalovaný dňa 24. apríla 1991 objednal u žalobcu vykonanie prác spojených s posúdením hracích prístrojov pre potrebu osvedčenia pre ich prevádzkyschopnosť a išlo o automaty typu SE-M21U19 výrobné čísla 39111 až 39121. Žalovaný nespochybnil ani skutočnosť, že v uvedený deň skutočne jeden hrací prístroj na preskúšanie, odovzdal žalobcovi, ktorý po vykonaní objednaných prác, aj prevzal späť. Namietal však, že žalobca vykonal aj práce na ďalších hracích prístrojoch, ktorých cenu preskúšania tiež vyfakturoval žalovanému.

Z predložených listinných dôkazov žalobcom, nevyplýva tvrdená skutočnosť, že žalobca vykonal objednané práce u ďalších deviatich prístrojov, za ktoré preskúšanie fakturoval žalovanému, teda žalobca nepreukázal, že mu vzniklo právo fakturovať aj cenu posúdenia ďalších deviatich prístrojov. Žalovaný v konaní nárok uznal len vo výške 415,- Kč t.j. za preskúšanie jedného hracieho prístroja, teda jednu desatinu fakturovanej ceny.

Súd na základe uvedeného rozhodol vo veci tak, ako vyplýva z výroku rozsudku a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu žalovanému nepriznal, pretože sa náhrady trov vzdal.

Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie podaním doručeným súdu 18. februára 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že konanie je vedené proti neexistujúcemu subjektu, uviedol, že mu nebola doručená žaloba, že sa zúčastnil na dvoch pojednávaniach, záznam z ktorých mu nebol poskytnutý, i napriek požiadaniu. Uviedol, že za posúdenie jedného prístroja, pracovník žalobcu prevzal peniaze. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) v rozsahu podľa § 212 ods.1 a podľa § 214 ods.2 O.s.p. v znení novely č. 384/2008 účinnej

od 15. októbra 2008, bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené predpoklady pre verejné pojednávanie vo veci podľa § 214 ods.1 O.s.p. a ide o drobný spor podľa § 200ea ods.1 O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti právneho názoru vysloveného prvostupňovým súdom, ktorý v napadnutej časti rozsudku žalobe vo výške 415,- Kč, vyhovel.

Žalobca sa svojou žalobou domáhal zaplataenia faktúry č. 004402 zo dňa 15.8.1991 v sume 4.144,- Kčs, za preskúšanie hracích prístrojov podľa objednávky zo dňa 24. apríla 1991. Preskúšané podľa objednávky podpísanej žalovaným, mali byť hracie automaty typ SE-M21U 19, rok výroby 1991 a výrobné čísla 39111 až 39121. Žalobca cenu preskúšania viacerých hracích prístrojov fakturoval žalovanému, ktorý s fakturáciou, okrem jedného prístroja, nesúhlasil, pretože podľa jeho tvrdenia nebol ich majiteľom a nebola vykonaná. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie a dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný len v prípade preskúšania jedného hracieho prístroja, ktorý bol spolu s objednávkou poskytnutý na výkon preskúšania a následne i prevzatý, čo žalovaný nepoprel. Odvolací súd sa stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa, ktorý vykonal dostatočné dokazovanie, zistil skutkový stav veci a následne vyvodil správny právny záver.

K námietkam vzneseným v odvolaní žalovaným odvolací súd zaujal nasledovné stanovisko:

Pokiaľ ide o námietku „neexistujúceho“ subjektu na strane žalovaného, táto je právne nedôvodná, pretože na strane žalovaného je označená fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť byť účastníkom konania. K námietke, že žalovanému nebola doručená žaloba, odvolací súd zo spisu zistil, že sa nezakladá na pravde, pretože v spise je dôkaz, že žaloba (návrh na začatie konania) bola doručená žalovanému spolu s platobným rozkazom do vlastných rúk dňa 25. júla 1994, čo vyplýva z doručky na l.č. 9. Skutočnosť, že žalovanému bola žaloba doručená, vyplýva i z obsahu podaného odporu proti platobnému rozkazu (na l.č. 10). V prípade nedoručenia žaloby, by len po doručení platobného rozkazu (kde nie je popísaný skutkový stav veci), nemohol podať odpor v doručenom znení i s prílohou (reklamácia fakturácie). Žalovaný v konaní mal možnosť k prejednávanej veci sa vyjadriť, pričom toto právo i využil, podával vyjadrenia (na l.č. 37, 38), vo vyjadrení na l.č. 38 (i na l.č. 52 a 76)

okrem iného uviedol, citujem „že dňa 24.4.1991, odviezol jeden kus hracieho automatu žalobcovi, kde tento bol v priebehu 1,5 hodiny preskúšaný a zároveň odvezený späť, ako i tvrdil, že je ochotný zaplatiť len za odskúšanie tohto jedného hracieho automatu“, pričom zo žiadneho vyjadrenia nevyplýva, že by bol sumu preskúšania za jeden hrací prístroj zaplatil priamo pracovníkovi žalobcu dňa 24.4.1991, taktiež sa zúčastnil pojednávanií a na pojednávanií dňa 28.11.2007 (na l.č. 107) bol vypočutý a okrem iného uviedol vo svojej výpovedi, že z fakturovanej ceny je ochotný zaplatiť sumu 415,- Kč, za preskúšanie jedného automatu. Zároveň bol ako účastník súdom poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., po ktorom uviedol, že navrhuje, aby súd doplnil dokazovanie tak, aby žalobca predložil dôkazy o vykonaní skúšok na všetkých prístrojoch. Odvolací súd k vzneseným námietkam vyslovil, že nie sú dôvodné, nakoľko súd prvého stupňa sa riadne vecou zaoberal, vykonal dokazovanie v medziach zákona a žalobe vyhovel len v časti 415,- Kč t.j. za preskúšanie jedného kusa hracieho prístroja a nárok v prevyšujúcej časti mal za nepreukázaný, preto ho zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti o zaplatenie 415,- Kč ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania podľa § 224 O.s.p. v spojitosti s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania, nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli a žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný.

P o u č e n i e : Prôti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková